

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 57. Episcopi Carthaginensis Charitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 455.

§. LVII.

Episcopi Carthaginensis Charitas.

Captivis, Roma Carthaginem delatis, Deogratias Episcopus Paterna Charitate subvenit. Is, postquam Sedes diu vacasset, ad Imperatoris Valentiniani preces, an. 454. ordinatus fuerat. Vandali, Maurique miseros captivos inter se partiti, ab uxoribus viros, & liberos a Parentibus avellebant. Tanto malo ut mederetur Episcopus, infelices redimere, & libertati restituere cogitabat. In hunc piissimum finem omnia vasa aurea, & argentea, Ecclesiæ Ministerio destinata, vendidit. Quia autem ædes non aderant, ad capiendam tantam populi multitudinem, amplæ fatis, ad hoc opus Charitatis

n'est-il pas aisé de comprendre comment le Supérieur peut être jugé par ses Inférieurs, & principalement le Chef de l'Eglise. Latine: Queritur, Episcopos, cum Papa coram Principe accusaretur, iudicum officium obuisse, qui ejus Defensionem in se suscipere debuissent. Sicut enim, inquit, Potestatibus Sæculi subesse a Deo jubemur, ita etiam difficulter capi potest, quomodo Superior ab inferioribus, & præsertim Ecclesiæ Caput, judicari possit. Heus! P. Balduine! quod Fleurius in una pagina innoxie omisit, quis enim omnia excerptat? in altera pro Sententia affirmativa, SS. Pontificem esse supra Concilia, sincerissime adducit. Ubi hic mala fides?

tis vastissimis Ecclesiis, nempe illa, quæ ^{Sæculum V.} Fausti, & quæ Nova vocabatur, usus est, A.C. 455.
 lectos, & stramenta, atque quotidie, quibus singuli indigebant, suppeditavit. Per multi inter eos sive navigandi insueti, sive captivitatis acerbitate fracti, languebant. S. Episcopus ægrotantes continuo visitabat cum Medicis, ex quorum consilio cibos ipsis præberi se præsentem jubebat. Noctu etiam lectos circumibat, singulos interrogans, ut valerent; quippe se totum his Charitatis officiis vir infirma valetudine, & decrepita ætate deditabat. Sed ut virtus nunquam æmulis careret, Ariani vitæ ejus sæpe insidias struxerunt, quibus ipsum Deus eripuit. Non diu tamen supervixit, sed brevi ad Superos avolavit, cum Sedem Carthaginensem non diutius, quam annos tres, tenuisset. Sepultus est clam populo, tunc consuetas preces peragente, cui adeo carus erat, ut hac industria opus fuerit, ne Corpus defuncti vi diriperetur. Captivi Romani, ipso mortuo, tunc primum se in Servitutem incidisse existimabant. S. Deo gratias memoriam Ecclesia 22. Martii, honorat. Ipso defuncto, prohibuit Gensericus, ne novi Episcopi in Provincia Proconsulari, & Zeugitana, in quibus sexaginta quatuor numerabantur, ordinarentur. His itaque sensim decedentibus, post elapsos annos triginta, tres, nec plures, superstites fuere.

Martyr. R.
22. Mart.

§. LVIII.